

ΠΙΝΑΚΟ ΘΗΚΗ

Μάνης, υἱὸς ξυλουργοῦ ἐν Ἀθήναις. Ὁ νέος οὗτος, ὡς γράφουν αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες, ἔχει ἔκτακτον τάλαντον εἰς τὴν ζωγραφικὴν. Ἦρξατο ἀμεσῶς λαμβάνων μαθήματα παρὰ τῆς ἐξόχου ζωγράφου κυρίας Βάγιερ. Προώδευτε δὲ τόσο πολὺ, ὥστε πολλὰ ἔργα τοῦ ἐλκύουν τὴν προσοχὴν τῶν Ἀμερικανῶν. Ἐν ἐκ τῶν ἔργων τοῦ παριστῶν κεφαλὴν Ὀλλανδῆς ἐδημοσιεύθη εἰς μεγάλην Ἀμερκανικὴν ἐφημερίδα.

★

Δωρεὰ χαλκογραφῶν. — Ὁ κ. Ἰω. Γεν. ἄδιος ἐδωρήσατο εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑθν. Βιβλιοθήκην θαυμασίαν συλλογὴν πρωτοτύπων χαλκογραφῶν, ἃς ἀπὸ 30 ἐτῶν συνέλεγε, ἀξίας 3,000 λιρῶν. Ἡ συλλογὴ περιλαμβάνει 2,904 εἰκόνας διαφόρων σχολῶν καὶ μεθόδων γραφικῆς καὶ χαρακτηριστικῆς τέχνης, σχεδιασμάτων, ξυλογραφῶν, χαλκογραφῶν, χαλυβδογραφῶν, λιθογραφῶν καὶ χρωματοτυπιῶν.

★

Ἀφίξεις καλλιτεχνῶν. — Ἐπανῆλθον οἱ ζωγράφοι κ. κ. Ἀνδροῦτσος ἐκ Λονδίνου καὶ Ξένος ἐκ Μονάχου.

★

Σχολὴ ἀγιογραφίας. — Καταβάλλεται ἐνέργεια ὅπως συσταθῇ ἐν τῇ Πολυτεχνεῖῳ εἰδικὴ σχολὴ ἀγιογραφίας, εἰς ἣν νὰ ἐπιτρέπεται νὰ φοιτῶσι οἱ κληρικοὶ ἀποστελλόμενοι εἰς Μόναχον. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ συνταχθῇ εἰδικὸν νομοσχέδιον.

★

Ἀνδριάντες καὶ μνημεῖα. — Προσεχῶς ἀνεγείρονται τὰ ἐξῆς μνημεῖα: Τοῦ Gréard ἐν Παρισίοις, τοῦ Βετόδεν εἰς τὸ Τροκαδερό τῶν Παρισίων, τοῦ Ἀλφόνσου Κάρ εἰς Saint-Raphaël, τοῦ Ζερῶμ εἰς τὸν κήπον τοῦ Λούβρου, ἔργα τοῦ γλύπτου Κορό.

★

Δημοσιεύσεις. — Εἰς τὴν Revue du bien ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τῆς ζωγράφου δεσποινίδος Bermond, συνοδευόμενον ὑπὸ ἔργων τῆς.

★

Θάνατος. — Ἀπέθανε νεώτατος ἐν Φιλαδέλφειᾳ ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς γλύπτης Ἰωαννάθαν Φαλκόνεϋ.

★

Ἀβερῶφειον διαγώνισμα. — Ἐν τῇ Πολυτεχνεῖῳ διηνηργήθη ὁ Ἀβερῶφειος διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς Καλλ. σχολῆς.

Πρῶτον βραβεῖον ἔλαβον τῆς ζωγραφικῆς οἱ Σ. Καντζίκης τῆς ΣΤ'. τάξεως, Μ. Χατζόπουλος τῆς Ε'. Σ. Παπαπαναγιώτου καὶ Α. Λουκίδης τῆς Δ'.

Τῆς πλαστικῆς ἡ δεσποινὶς Ἰουλίᾳ Σκούφου τῆς ΣΤ' τάξεως, Ι. Μαστροπόπουλος τῆς Δ'. Ε. Πρωτονοτάρης τῆς Γ'.

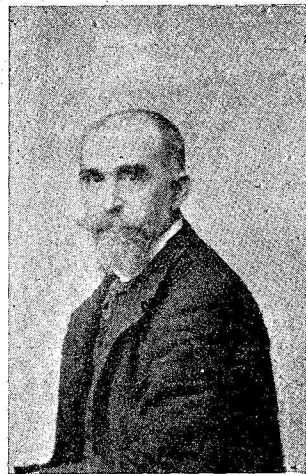
Τῆς κοσμηματογραφίας ὁ Δ. Παπανικολάου τῆς Γ' τάξεως καὶ Ι. Κωστάκος τῆς Β'. ἐκ δὲ τῆς ξυλογραφίας ὁ Α. Πολιτάκης τῆς Δ' τάξεως.

Ἐκ τῶν αἰτησαμένων ἔγγραφῶν κατετάχθησαν εἰς τὴν Ι' τῆς γραφικῆς ἡ δεσποινὶς Τσίλλερ καὶ ὁ Βανδῶρος, εἰς τὴν Β' τῆς γραφικῆς αἱ δεσποινίδες Μάσωνος, Χρηστοφάκη καὶ Φαραντάτου.

★

Ἐκκλησιαστικὴ τέχνη. — Τὸ συμβούλιον τοῦ συλλόγου τοῦ ἱδρυθέντος πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀγιογραφίας, ἀπετέλεσθαι ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου, τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ρώσση καὶ Ζολώτα, τοῦ καλλιτέχνη κ. Ἰακωβίδου καὶ τῶν κ. κ. Μητσοπούλου, Μαργέλλου καὶ Βρυζάκη.

Σκοπὸς τοῦ Συλλόγου εἶνε ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τέχνης, ἐπιδιωχθήσεται δὲ οὗτος 1) διὰ

Α. ΠΕΤΣΑΛΗΣ

Γραμματεὺς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου

τῆς διευκολύνσεως τῆς συστάσεως, τῆς χρήσεως καὶ διαδόσεως τῶν ἔργων τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης, ὅσων ἡ ἐργασία εἶνε μαρτύριον τῆς παρακολουθήσεως τῶν ἀρίστων ὑποδειγμάτων τῆς πατροπαράδοτου ἡμῶν ἐκκλησιαστικῆς τέχνης. 2) διὰ τῆς συντελέσεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς, τὴν μὴ ἐκβαίνουσιν τοῦ τεχνικοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς σεμνότητος τῆς βυζαντινῆς τέχνης καὶ 3) διὰ τῆς περισυλλογῆς παντὸς ἔργου ὅπου σὴν ποτε ἀξιολόγου τῆς βυζαντινῆς ἐκκλ. ἡμῶν τέχνης ἐν πρωτοτύπῳ, καὶ τούτου ἀδυνάτου ὄντος, ἐν ἀντιγράφῳ καὶ τῆς ἀποθέσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων πληροφοριῶν εἰς μουσεῖον πρὸς καθοδήγησιν καὶ διδασκαλίαν τῶν περὶ τὴν τέχνην ταύτην σπουδαζόντων.

Ὁ Σύλλογος θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἱδρυσιν ἀγιογραφικῆς σχολῆς, ἐν ἣ νὰ τελειοποιῶνται οἱ βουλούμενοι νὰ ἐπιδιδῶσιν εἰς τὸ ἐπάγγελμα καὶ θὰ προσλαμβάνῃ ὑποτρόφους, οἵτινες εἰδικῶς θὰ σπουδάζωσι τὴν ἀγιογραφίαν. Θὰ προκηρύξῃ διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἀρχιτεκτόνων πρὸς ἐκπόνησιν σχεδίου ἱεροῦ ναοῦ τελείου βυζαντινοῦ τύπου, τὸ δὲ βραβευσθὲν ἔργον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ οἰκοδομηθῶσι ναοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, (τὰ ἐκδόσῃ δὲ εἰκονογραφημένον περιοδικόν, ἐν ᾧ νὰ δημοσιεύωνται ἀντίγραφα ἀγιογραφῶν εἰτέ Βυζαντινῶν εἰτέ νεωτέρων ζωγράφων πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἀγιογράφων.

Διὰ τοῦ Συλλόγου τούτου, ἂν εὐστόχως καὶ δραστηριῶς θελήσῃ νὰ ἐργασθῇ, θὰ ἐξοβελισθοῦν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν μας αἱ κακότεχνοι ἀγιογραφαί, αἱ ὑπὸ ἀδελφῶν βιοπαλαιστῶν κατασκευαζόμεναι, οὕτω δ' ὑπάρχει ἐλπίς νὰ προσλάβῃ ἡ ἀγιογραφία τὸν Ἑλλ. χαρακτῆρα ἀπὸ τοῦ ὅποιου ἀπεμακρύνθη καὶ τὸν τύπον ὃν ἀπαιτοῦσιν αἱ παραδόσεις καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας.

★

Δύο ἀγάλματα. — Κατὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν παλαιῶν τειχῶν τῆς Ἀλεξανδρείας εὐρέθησαν δύο μαρμάρινα ἀγάλματα, θαυμασίας τέχνης. Δυστυχῶς στεροῦνται κεφαλῆς καὶ ἄκρων, ἐκ τοῦ σωζομένου ὅμως κορμοῦ ὑποτίθεται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν καλὴν ἐποχὴν τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐποχῆς, παριστάνοντα πιθανῶς τὸ μὲν τὸν Διόνυσον, τὸ δὲ Ἐρωτα ἢ Φαῦνον.